

فضیلت آراستگی و خوش لباسی

اسلام برای آراسته و زیبا بودن فرد مسلمان اهمیت بسیاری قائل است و فرد مسلمان باید تا جایی که در توانش است آراستگی ظاهر خود را با اصولی که در جامعه است حفظ کند چراکه ظاهر آراسته می‌تواند اثرات مثبت زیادی در رابطه‌ها و تعاملات اجتماعی داشته باشد.

اسلام برای آراسته و زیبا بودن فرد مسلمان اهمیت بسیاری قائل است و فرد مسلمان باید تا جایی که در توانش است آراستگی ظاهر خود را با اصولی که در جامعه است حفظ کند چراکه ظاهر آراسته می‌تواند اثرات مثبت زیادی در رابطه‌ها و تعاملات اجتماعی داشته باشد.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، آراستگی و مرتب بودن به نوعی نیمی از دین محسوب می‌شود و آراستگی انسان‌ها در پوشش و وسایلی است که استفاده می‌کنند. نباید فراموش کنیم که آراستگی ارزشمند است ولی در حین ارزشمند بودن باید پوشش ما به نوعی باشد که برای یک فرد مسلمان و جامعه اسلامی مناسب باشد. در احادیث دینی وارد شده که برای حضور در مساجد و دیدار با خویشان و همچنین در سطح جامعه، انسان مسلمان باید ظاهری آراسته داشته باشد.

خداوند در آیه 31 سوره اعراف می‌فرماید: ای فرزندان آدم جامه‌های آراسته خود را در مسجدها (و به هنگام هر عبادت) بپوشید.

پیامبر (ص) به روایت امام صادق (ع)، از پدرش امام محمد باقر (ع) - می‌فرمایند: مردی بر در خانه پیامبر (ص) ایستاد و اجازه ورود خواست... چون پیامبر (ص) خواست بیرون آید در اطاق خود کاسه چرمین کوچکی دید که آب داشت، کمی ایستاد و در آن نگاه کرد تا ریش خود را صاف و مرتب کند؛ هنگامی که به درون خانه بازگشت عایشه گفت: یا رسول‌الله، تو سرور فرزندان آدمی و فرستاده پروردگار جهانیانی! در برابر این کاسه چرمین (که کمی آب دارد) می‌ایستی و سر و ریشت را صاف می‌کنی؟! فرمود: ای عایشه! خدا دوست دارد هنگامی که بنده مومنش به نزد برادر خود می‌رود، خود را مرتب و آراسته کند. امام علی (ع) می‌فرمایند: هر یک از شما هنگامی که به دیدار برادر خویش می‌رود، باید چنان خود را مرتب و آراسته کند که برای یک بیگانه چنین می‌کند، بیگانه‌ای که (با او رودرواسی دارد و) می‌خواهد او را به بهترین هیئت ببیند. علاء بن زیاد حارثی که از یاران امام علی (ع) بود، گفت: یا امیرالمومنین، از دست برادرم عاصم بن زیاد به شما شکایت می‌کنم. فرمود: « مگر چه شده است؟ » گفت: جامه‌ای پشمین پوشیده و دست از دنیا شسته است. فرمود: «او را به نزد من آر!». چون آمد به او فرمود: « آیا شیطان عقلت را ربوده است. آیا نمی‌بایست به زن و فرزندت رحم می‌کردی؟ آیا فکر می‌کنی خداوند چیزهای پاکیزه و خوشگوار را بر تو روا داشته است، لیکن خوش ندارد که از آنها استفاده کنی؟...»

پی نوشت:

سوره اعراف آیه 31

مکارم‌الاخلاق / 110-109

مکارم‌الاخلاق / 111

نهج‌البلاغه / 616؛ عبده 188/2

نهج‌البلاغه / 663-662

منبع:

الحیات، محمدرضا حکیمی